

Rāmān-carī-
tam

1905

C i
XIV
290

Kps. 47

N12<526553426 021

ubTÜBINGEN

LS

G. HIPP
Schreibwarenhandlung
Buchbinderei
UNTERHAUSEN/TEL.267

Rāman-caritam
രാമാനുചരിതം

തളമ. കഥ.

elinet

“വിദ്യാഭിരാമിനി” അച്ചുകൂടം
ഉടമസ്ഥർ സഞ്ചയ്യതൈനാട്ടു
റെഡ്യാരുടെ വിലയിന്മേൽ
ടി-അച്ചുകൂടത്തിൽ
അച്ചടിച്ചത്.

രൂ-ാം പതിപ്പ്.
൧൦൦൦-കുപ്പികൾ.

൧൦൮൦.

1080 [-1905]

0-0-9

രാമാനുചരിതം

കോട്ടംതൃള്ളൽ.

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയേനമഃ

അവിഷ്ണുമന്ത്രം.

കാരണപൃഷ്ഠനാകിയഭഗവാൻ വാരണവദനൻ
വാരിജനയനൻ പ്രാരാദിപുരിതന്നിലുദാരം
ദാരങ്ങളുടെസമൃദ്ധത്തോടും സൈപരംവാണരുളീ
ടിനകാലം നാരദമുനിവരനൊരുഭിന്നവൊടു നാ
രായണനെക്കാണമതിനവിടെ പാരാതങ്ങളുനെ
ള്ളിനിഗ്രഹം പതിനാറായിരമെട്ടുസ്രീകടെ പ
തിയാകുന്നപരമ്പൃഷ്ഠൻതാൻ അതിമാനുഷനി
വനെങ്കിലുമനവധി മതിമുഖിമാരൊടുക്രൂരിരമി
പ്പാൻ മതിയാസ്തുരുമോതാനൊരുവൻപുന രതി
നടക്കെഴശലമിങ്ങറിയേണം പുതിഭിന്നമോരോ
നാരികളോടും രതിസുഖമനുഭവമെന്നുവരുമ്പോ
ൾ ഉഴുവിലൊതൊരുപല്ലുകിളുത്തൊരു പഴുനില
മെന്നകണക്കേസ്രീകൾ ശ്രേഷ്ഠവരുവാൻവളരെ
ക്കാലം പാഴിലിടുന്നോസംഗതികൂട്ട മുപ്പതുമെട്ടു
മൊരഞ്ചുവണ്ണം മാസംപത്തുണ്ടിവസമൊരൊട്ടും
അങ്ങുകഴിഞ്ഞാലൊരുഭിന്നമവനൊടു സംഗമമം
ഗനമാർഷ്വലഭിക്കും രണ്ടാംകുറിവരുമളവേനാരിക
ൾ കണ്ടാലാകാതാസ്തുരുമപ്പോൾ തണ്ടാർമാതി

ന്കണവനുമായവൾ വേണ്ടാതായ്യാരുമക്കാലത്തു
 തലമുടിയിൊക്കെ വെളുത്തുനരച്ചും മുലയിണതു
 ഷീയലണതു ചമഞ്ഞും ചിലപല്ലിന്നമിളക്കംവരു
 മൊരുവിവപിടിയാത്തവളായ്യാരുമപ്പോൾ ആയവ
 ൾപെറ്റതുപെണ്ണന്നാൽ പുന രവളുംപെറ്റതു
 ങ്ങേമതങ്ങിനെ മകളുംമകനും മരുകൾമകനും
 വകപലതിങ്ങിനെതീന്നാലവിടെ സുഖമില്ലെന്നും
 വസഭവിക്കും കാളിയമഥനൻവളരെസ്രീകളെ
 വേളികഴിച്ചതു ചിതമായില്ലേ? കേളിക്കുംസുഖമി
 ല്ലിസ്രീകളെ ലാളിക്കുന്നതുമെങ്ങിനെകൃഷ്ണൻ മു
 റുമൊരുത്തിയെലാളിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരുപ്പണ്ണി
 നുമുഞ്ഞികറക്കും തെറ്റന്നവളെസ്സുമാനിച്ചാൽ
 കുറ്റംമറ്റവളൊന്നുണ്ടാക്കും അറ്റമതില്ലാതംശ
 നമാക്കിപ്പ കൊറ്റുകൊടുത്തുകോപ്പുകൾതീർത്തും
 പേറ്റിനുകടകുംമഞ്ഞളുമുളളിയ മേറ്റംപലവ
 കചിലവുകളിടും വളരെസ്രീകളെവച്ചുപുറത്തും
 ജളപുരുഷൻമുതലുള്ളതശേഷം കളവാൻഉളാ
 യ്ക്കു നതിയാകും കളവാണികളിൽകാംക്ഷമുഴ
 ണ്ണാൽ നളിനവിലോചനനാകിയകൃഷ്ണൻ നാരി
 കളനവധിയുണ്ടായതിനാൽ കളിപറകല്ലൊരു
 നേരവുമുളളിൽ തെളിവില്ലെന്നുംവന്നുഭവിക്കും
 വാച്ചതുമസ്തുനമുക്കെന്തതിനാൽ ഞംശപരവില
 സിതമാക്കിയാവു നന്ദൻകുമാര! ബോധിക്കാ
 തെ ചെന്നുപതുക്കെയൊളിച്ചൊരുദിക്കിൽ നി
 ണ്ടെന്നൊന്നവിശേഷമറിഞ്ഞങ്ങിന്നനമുക്കുഗമി
 ച്ചിടേണം ഇത്ഥംനാരദമാമുനിതന്നുടെ ചിത്തം
 തന്നിൽവിചാരിച്ചുണ്ടൊരു പുത്തൻമണിമാളിക
 മുകളേറി പുരുഷോത്തമനുടെശയനഗൃഹത്തിൽ

Ms. No. 290. Kps. 47

ചാലയവാതിൽപഴുതിൽകൂടെ ചാലയൊളിച്ച
 മനോഷ്ണേരം ഉത്തമപുരുഷൻവെറിലയും
 തി ന്നത്തകാമിനിമണിയൊടുചേർന്നു മെത്തക
 രേരിമനോഭവലീലകൾ ചിത്തസുഖേനകഴിച്ചതു
 കണ്ടു ഇന്നമുരാന്തകനിവളൊടുക്കൂടി ചേർന്നശയി
 ക്കുംഭിവാസമതെല്ലൊ എന്നതറിഞ്ഞുമുനീന്ദ്രൻമ
 റൊരാള മന്ദിരസീമനിച്ചെല്ലുന്നേരം അവിടത്തി
 ൽപുനരംബുജനേത്രൻ മവികലസുന്ദരിയായൊ
 രുചെപ്പണം ചകിടകളിച്ചുംകൊണ്ടുരസിച്ചും വിക
 ടവിനോടംവാണരുളുന്ന മരൊരാളഭവനേചെന്നു
 മുനീന്ദ്രൻ പറിച്ചൊളിച്ചു മനോഷ്ണേരം കററ
 ക്ഷഴൽമണിയൊരുവരുകന്ദൻ വെററതെറ്റത്തു
 കൊടുപ്പതുകണ്ടു എത്രഗേഹാന്തെ ചെന്നുമുനീ
 ന്ദ്രൻ കതകിൽനികടേനോഷ്ണേരം ചതുരൻകൃ
 ണ്ണനമൊരുസുന്ദരിയും ചതുരംഗംവയ്ക്കുന്നതുകണ്ടു
 വീണായരമുനീമരൊരാളഭവനെ കാണാതവിടെ
 യൊളിച്ചു മനോഷ്ണി ചേണാനിടനമധുസഭന
 നം ഏണാമിഴിയായിടനചെണ്ണു റീണാടവേണ
 വിനോദത്തോടെ കാണായവീടെരമിടുന്നതുമ
 മ പരഭവനാന്തെചെന്നുമുനീന്ദ്രൻ പരമപുമാ
 നെയുമവിടെക്കണ്ടു പരിമളമിളകിന മലയജ
 മൊഴുകും പരഭൃതമൊഴിയുടെകുവഭരയുഗളംപരി
 ചൊടുതിരുമാവീടമിടമോർത്തഥ പരമസുഖേന
 പുണന്നീടുന്നു പ്രാണാധിപനാംമാധവനിങ്ങിനെ
 ഏണാമിഴിയുടെ പാദസരോജെ വീണാശ്രവണ
 ങ്ങിടുന്നതുമഥ കാണായ്നിതുമരൊരാളഭവനെ ന
 ലമൊടുമരൊരാളഗേഹേകൃഷ്ണൻ ചലമിഴിയെനി
 ജമടിയിലിരുത്തി തലമുടിചിക്കിവിടുത്തിടുന്നൊ

സുഖദീപനമവിടെ കാണാത്തു കലിതരകളാർ
 ലമന്യഗ്രഹത്തിൽ കലിമുനിചെന്നുകരേറും നേ
 രം ജലജദളേക്ഷണനേവംനല്ലൊരു ചലമിഴിയെ
 നിജമടിയിലിരുത്തി മലയപങ്കജകംകമകളഭം
 മുലകളിലണിയിക്കുന്നതുകണ്ടു കഴുപ്പുമ്പിയമുനി
 താനഥമരൊരാൾ നീലയംതന്നിൽചെല്ലുന്നേരംവ
 ലരിപുസഹജനൊരംഗനതന്നുടെ മുലയിണമെ
 ല്ലത്തൊട്ടു തലൊടി കലഹിക്കരുതെ കാമിനിനി
 നുടെ മുലയിണയാണമരൊരാൾനൂരിയെ ബല
 നംചെയ്യില്ലാശൂസുശീലേകലുഷതകളകളകളമഃ
 ഴിമൊലെ കലദൈവതമെവരികസമീപേ ബല
 ഭ്രാന്തജനിക്കിടനെയവളൊടുപലമൊഴി ധന്ത
 കനീത്തു പറഞ്ഞുകലഹംതീർത്തുടനവടെ ലലഃ
 ടെ തിലകുക്കുറിയേഴുന്നേതുകണ്ടു തളിശിമരൊ
 രാ ഗെഹെകൃഷ്ണൻ മറ്റുള്ളമൊത്തിപദവുപൊടി പ
 ല്ലംചൊല്ലി പൊരുളുളളീടിന വിദ്യവിനോദവി
 ഹീനൻകണ്ടാൻ രോഷമകന്നഥമരൊരാൾ ഭവ
 നെവിശേഷമതറിവാൻചെല്ലുംനേരം

മല്ലാരിദേവനൊരു മല്ലാക്ഷിയൊടുംകൂടി മ
 ല്ലായുധവിശിവ മല്ലാസത്തൊടുംകൂടി മെല്ലെവ
 തികതടവില്ലേതുമെന്നമലർവില്ലേന്തിവരുനൊരു
 മല്ലൻമദനനെനെ കൊല്ലുന്നതിന്നുമവെതെല്ലം
 മടികൂടാതെവെല്ലം പഞ്ച സാരയ്യം വെല്ലമധരമ
 തുമെല്ലെണ തരികനീകില്ലൊന്നമിന്നവേണ്ടാ ന
 ല്ലത്തിനെരമൊരുവല്ലതിയുണ്ടാക്കാതെ നില്ല
 ത്തികേമനസി കില്ലെന്തിയുഴലുന്നു കാമവല്ലിനീ
 യന്നെഗതിയില്ലനമുക്കിന്ന

ഇങ്ങിനെയാരുപുരി തന്നിൽമുകന്ദനൊരംഗ

രയൊട
 നാരമാ
 കോവ
 മുന്തന്ന
 കണ്ടു
 മില്ലം ബ
 പാടിസു
 ള്ളൻ കൃഷ്ണ
 റ വിശ
 തന്നിൽ
 കിയ നാ
 നെ അഗ
 നികേത
 പവാൻ
 വരിക
 നിവാണ
 യിരമണ
 കാപന്ദ
 മയ്യ മതി
 ജസംഗ
 വിശേഷ
 എനിവ
 നമുക്കും
 സത്യ
 പ്രതിമു
 നിത്യരാ
 പിസംഗ
 ജ്ഞാ മംക

നയൊടരുൾവെയ്തു കേട്ടഥ തിങ്ങിനമോദാൽ
 നാരദമാമുനിയെങ്ങു മൊരോടമിളച്ചിടാതെ ഉ
 ക്ഷോഭാഹരിചരിതം കണ്ടഥമുക്കേൽവിരലും വെ
 ചുനടന്നു നിരക്കപ്പതിനാനായിരമെട്ടുമിതൊക്കെ
 കണ്ടുസുവർണ്ണഗൃഹത്തിൽ എല്ലാശയനഗൃഹങ്ങ
 ലിലും ബതമല്ലാത്തകനുംമഹിഷിയുമായി സല്ലാ
 പാദിസുഖേനശയിപ്പതുമല്ലാ സാലിഹകണ്ടു മുനീ
 ന്രൻ കൃഷ്ണഹരൈമധുസുദന മാധവവൃഷ്ണികലേശ
 ര വിശ്വപംഭരജയ വിസ്തയമീശ്വരതവമറിമായം
 തസ്തിൻ സ്വാമിൻ നാഥനമസ്തു സുസ്തിതനാ
 കിയ നാരദനിങ്ങിനെ വിസ്തിതനായി വണങ്ങീട്ടുട
 നെ ശഗ്മിണിതാനഥ വാണരുളീടിന ശഗ്മ
 നികേതേചെന്ന മുനീന്ദ്രൻ ഒട്ടും മടിയാതേഷണി
 പറവാൻ വട്ടംകൂട്ടിവസിച്ചരുൾവെയ്തു.

വരികവീരവോടുവിദർഭതന്ത്രജെ വരഗുണശാലി
 നിവാരണഗമനെ ഹരിവല്ലഭിമാർ പതിനാനാ
 യിരമരുണാധരിമാരതി സുന്ദരിമാർ അതിലധി
 കംപനരെട്ടുനരാംഗികളതിലും സുന്ദരിനീയുംഭാ
 മയു മതിശയമാകിന ഹരികാമിനിമാരതി നൊ
 രസംശയ മില്ലസുശീലേ അതിലുംഹന്തനിനക്ക
 വിശേഷിച്ചരി സൌഭാഗ്യമിതെന്നു പ്രസിദ്ധം
 എന്നിഹ പലരുംപറയുന്നതുകേട്ടങ്ങിനെ തന്നെ
 നമുക്കുംബോധം

സത്യഭാഷിണി ശഗ്മിണിനീയുംസത്യഭാമയും
 പ്രതിതുല്യാസത്യസന്ധനാം കൃഷ്ണനനിങ്ങിൽ
 നിത്യരാഗമൊരു നീക്കുവമില്ലാ എങ്കിലും കിമ
 പിസംശയമില്ലോളംകലുള്ളതിഹ ഞാനരവെ
 യും മംകമാർമണ നിംകലുറച്ചൊരു പംകജാ

ക്ഷണെ തംകലതാക്ഷാൻ സത്യഭാമതാനൊന്നു
 മുതിന്നതു സത്യബുദ്ധ്യയാം നീയറിയുന്നൊ ഗ്രൂഡ
 മന്ത്രമൊ സാരമവൾക്കൊരു ഗ്രൂഡപത്രമൊ കി
 ബനന്തനം പ്രൗഢനാകിയഹരിക്കവൾ തംകൽ
 ഗ്രൂഡരാഗ മുളവായിതുകാലം പാരിജാതമരരേന്ദ്ര
 ബലത്തെ പോരിലൻപൊടു ജയിച്ചുകുന്ദൻ
 പാരിജാത മഹിമന്തഹരിച്ചു പാരിഞ്ഞിലതു
 കൊണ്ടിഹേപോന്നു ആരുമാരുമറിയാതൊരു ദിക്കി
 ൽപേരുമാറിവിധമൊന്നു പകർത്തിതത്രനട്ടുവ
 ഉമിട്ടനനെയ്യു ചിത്രരത്നശിലകൊണ്ടുപടുത്തു പ
 ത്തരാഗതണലും മണലുംബഹുപത്മനാഭനുടെഭാ
 മിനിയാകും സത്യഭാമയുടെ മന്ദിരമിപ്പോൾ സ
 ത്യലോകസുരലോകസമാനം.

ഇരക്കനാജനങ്ങൾക്കു നിരക്കനാ ഭൂവ്യമെല്ലാംതെ
 റിക്കെന്നു ദാനംചെയ്യാനൊരിക്കലും കുറവിലാ ഉ
 രിക്കഞ്ഞിരണ്ടുവരും മൊരിക്കൽ ഭജിച്ചുകൊണ്ടു
 മരിപ്പാറായ്ക്കിടക്കുന്നോരിരപ്പാളിത്തട്ടമെല്ലാം നി
 രപ്പോടെപാരിജാതത്തരു പ്രൗഢനോടുചെന്ന
 ണിരക്കുന്നേരമെതന്റെ പരക്കുന്ന കൊമ്പുകളി
 ലിരിക്കുന്നപട്ടംചൊന്നും പെരുക്കുന്നനെല്ലും വി
 ത്തും കൊതിയ്ക്കുന്നതെല്ലാം താഴെപതിയ്ക്കുന്നതാ
 ശ്ചകാണാം ഉടുപ്പാനില്ലാത്തവൻ പട്ടുടുത്തു കങ്ക
 ണം കയ്യിൽകൊടുത്തുകാതുരണ്ടിലും കടുക്കൻ
 പോട്ടുകൊണ്ടോരോ മിടുക്കന്മാർനെല്ലുമരിയുപെ
 ടക്കുന്നു കാട്ടിൽ കെട്ടി നടക്കുന്നു വീട്ടിൽകൊ
 ണേകിടക്കുന്ന നാരിമാർക്കുംകൊടുക്കുന്നുവേണ്ടതെ
 ല്ലാം കടക്കാരുംപോന്നുവന്നുതടുക്കാതെ ഭൂവ്യം
 വാങ്ങി അടക്കംപുണ്ടങ്ങുമാറി നടക്കുന്നുസന്ദോ

ഷി ചൂകൊടുക്കുന്ന വേലയെല്ലാമെടുക്കുന്നവർക്കു
കൂലി കൊടുക്കുന്നതിനുമേതും മടിയുണ്ടെന്നോരില്ലി
ക്കാലം

തരുണികലമണി ഭാമവസിക്കും പുരമതി
ൽ മരുവിനൊരുത്തര സുരതര ധനവസ
നാദികളെല്ലാം തെരുതെരെയങ്ങു കൊടുക്കും
താനും തെരുവുകൾ വീടുകൾനാടുകളെല്ലാം
പെരുകിന ധനധാന്യാദികൾ കൊണ്ടിഹ പരി
പൂർണ്ണാമൃതമാണ്ണിതുബത നരവരസുന്ദരിശശി
ണിബാലെ ഇത്തരമുരുതരസുരവൃക്ഷത്തെ സതപ
രമിഷിഹകൊണ്ടെന്നപ്പോൾപത്തുസഹസ്രവുമാ
രസഹസ്രവു മുത്തമകാമിനിമണികളിലാക്കും ഉ
ത്തമപുരുഷൻദാനം ചെയ്തില്ലതൊഴിൽചകാളളാ
മായതുപോട്ടെ എടുവയുക്കളിലേററംമുരഹര നി
ഷ്ഠയതായൊരുശശിനിനിന്നുടെവീട്ടിലെമുറാത്ത
മരദുമമതു നട്ടനനപ്പാൻനിന്നുടെവല്ലഭ നൊട്ടും
കനിവില്ലാത്തതുകഷ്ടം ഹന്തന്തിനക്കതരാഞ്ഞ
തിനെക്കൊ ഉന്തസ്താപമവൾക്കുകൊടുത്തതു കൊ
ന്നതിനെക്കൊൾ കോതവിറക്കൽ ചെന്നുവിലിക്ക
ന്നതുബഹുദുഃഖം ഇത്തരമേഷണികൂട്ടിമുനീന്ദ്രൻ
സതപരമങ്ങളഗമിച്ചൊരുശേഷം ബുദ്ധിക്കുയവും
പുണ്ടഥരശിണി കൂലിച്ചുവിടെത്തന്നുടെവേനെ
കതകമടുക്കിടക്കുന്നരം കടൽനിറമുടയവന
ങ്ങെഴുന്നെള്ളി.

(പദം) ബന്ധുകായരിമാർകൂപ്പും ബന്ധുരാംഗി
വാതിൽബന്ധിച്ചുകിട്ടപ്പാനെന്തൊരുബന്ധംബാ
ലെ അന്തിനേരവുമിടട്ടും വന്നുകൂടിനിൻറെ അ
ന്തികരയ്ക്കിപ്പാനെല്ലൊ വന്നുത്താനം എന്തിന

കലഹിക്കുന്നു കല്യാണാംഗീകൃഷ്ണൻ എന്തൊരുപി
 ഴ്വയെത്തിപ്പോളെന്നുചൊൽകാ മാറൻറശരങ്ങള
 ഭേദമാൾകമെന്നുടെചിത്തംആരെൻറമാലരി
 യുന്നു നീയല്ലാതെ പന്തിടഞ്ഞപോർമുലകൾ പ
 ള്കാനെല്ലോ വന്നു ദന്തിഗാമിനിനിൻകാത്തൻ
 വാസുദേവൻ മററുള്ള മാതിനിമാരെ കൈവെടി
 ണ്തു ഞാനും മുററുനിന്നോടു രമിപ്പാനെല്ലോ
 വന്നു കുറമെന്തിനിക്കുഞ്ചാലെ കൂരില്ലാതായ്ഞ
 തെററന്നു കതകടപ്പാനെത്തുമുലം പാരമുണ്ടു പ
 റിതാപം പങ്കുജാക്ഷി ബാലെ പാരാതെവാതൽ
 തിറക്കു അഗ്നിണീനീ.

ഇങ്ങിനെമധുരിപുതന്നുടെവചനം തിങ്ങിനക
 ലഹത്തോടുകേട്ടു മങ്ങിനമുഖവും താഴ്ത്തിയിര
 ന്നു കലങ്ങിനവചസാ അഗ്നിണിചൊന്നാൾ.
 വണ്ടാർകഴലിമാരെ കൊണ്ടാടിവിനോദിപ്പാൻ
 പണ്ടാരുമേവമില്ലല്ലോ പണ്ടാരുമേവ മില്ലല്ലോ
 അംബുജമധുപാനമാദരിക്കുന്ന ഭൃംഗംനിംബത്തെ
 കാംക്ഷിച്ചീടുമോ നിമ്ബലാകാര നിംബത്തെ കാ
 ക്ഷിച്ചീടുമോ പാരാതെതന്നെ പതിനാറായിരം
 നാരിമാർ വേറായ് നിനക്കുമുണ്ടല്ലോ വേദാന്തമു
 ണ്തേവേറായ് നിനക്കുമുണ്ടല്ലോ പാരിജാതത്തെ
 നൾകി പാലിച്ചു വെച്ചിരിക്കും വാരിജാക്ഷി
 ണ്താനല്ലല്ലോ വാരിധിവണ്ണു വാരിജാക്ഷിത്താന
 ല്ലല്ലോ ദിവ്യസ്രീയോടുകൂടി ദിവ്യകസുമംമുടിനി
 ്വ്യാജ ക്രീഡ ചെയ്യാലും നീരജനേത്ര നിവ്യാജ
 ക്രീഡചെയ്യാലും സാരങ്ങളായുള്ളൊരു ദാരങ്ങൾ
 നിൻവരവും പാരംകൊതിച്ചുമേവുന്നു പാരാതെ
 പോകു പാരംകൊതിച്ചുമേവുന്നു.

ഭീഷ്മകമകളുടെവചനമിതിങ്ങിനെ ഉത്തരം
 ഉത്തരമമകേട്ടുകുന്ദൻ ശാന്തതവാക്കരുടെയെല്ലാ
 പത്രക്കു ശാന്തതകിമപിവരുത്തിക്കൊണ്ടു വാ
 തിൽതുറപ്പിച്ചുശുശ്രൂഹംപ ക്ഷാധിപറഞ്ഞു കള
 ണ്ണുതെളിഞ്ഞു ഭാവമിയന്നൊരു ഭാമിനിയോടും
 ഭഗവാനത്രശയിച്ചുരമിച്ചു

അവശതകൾപറഞ്ഞുകളഞ്ഞു അവളുടെമുഖ
 മാശുതെളിഞ്ഞു കളർമുലകളണച്ചുപുണൻ ഇ
 തിപലവിധലിലതുടൻ രതിരമണൻബാണമിയ
 ന്ന മതിമുഖിയുടെകോപമടങ്ങി മധുലർഗണ
 മാശുപൊഴിഞ്ഞു തലമുടിവടിവോടമഴിഞ്ഞു പ
 റിയെ ചാടുവെറിലപാക്കുനകൻരജനികഴിഞ്ഞുപ
 ലൻതദാ.

രജനികഴിഞ്ഞുപുലന്നൊരുസമയേ രചിരസു
 വേനമുകുന്ദൻഭഗവാൻ നിജകൃത്യങ്ങൾകഴിച്ചുള
 ജിച്ചുനിജമണിഭവനേചെന്നുവസിച്ച് ഉള്ളി
 ത്തിനച്ചിതുരുഗിണിദേവി ക്ഷേളിലഹമ്മതി
 കൊണ്ടിഹകിഞ്ചിൽ ഉള്ളനതാംഗിജനങ്ങളില
 തിശയ മുളളവൾത്തൊന്നെണ്ടൊരുഭാവം എങ്കി
 ലതൊട്ടു ശമിപ്പിക്കാത്തൊ ലെകലൊരുന്നതവരു
 മിനിമേലിൽ എന്തമനസ്സിലുറച്ചുകുന്ദൻ തന്ന
 വൈഹനമാകിയഗരുഡനെ വിരവൊടുചിന്തി
 ച്ചിടിനസമയേ ഗരുഡനുമൊട്ടുവന്നുവണങ്ങി
 അരുളിച്ചെയ്തുകുന്ദൻഭഗവാൻ ഗരുഡാവരിക
 സമീപസമയേ കളിവനത്തിലിരിക്കുന്നുണ്ടി
 ഹകദനവിചക്ഷണനാകിയഹന്തമാൻ മദനാത്
 കനുടൈജമവൻദശ വദനപുരത്തെദമിപ്പി
 ച്ചൊരുവൻ രാപുനായകനുടേകുന്ദൻമാരുതി ല

ഘൃതലംഘനലവണസമത്വൻ സുഗ്രീവപ്രിയ
 നംഗദസേവ്യൻ ദശഗ്രീവൻറകപോലസ്ഥലമ
 തി ലഗ്രനഖാവലികലിശകരാള കരാഗ്രംകൊണ്ട
 ടികൂട്ടിയവീരൻ അഞ്ജനതന്നുടെതനയൻനിശി
 ചര ഭഞ്ജനമവൊടുചെയ്തൊരുവീരൻ അക്ഷക
 മാരനെവിരവൊടുതന്നുടെ കക്ഷംതന്നിലമർത്തി
 ഞെരിച്ചുവധിച്ച വിചക്ഷനതായ്തുരുവിടിന മാരു
 തസുതനടെവീക്ഷണമായതു പാരാതിങ്ങുലഭിച്ചി
 ടേണം ദക്ഷനതായഭവാനതിനധുനാ പക്ഷിക
 ലോത്തമപോയ്തരവേണം.

ഗന്ധമാദനമഹാഗിരിമുകളിൽ ഗന്ധവാഹന
 തന്ത്രജനിരിക്ക ഞെന്ദ്രവാഹനസഹസ്രബലന്മ
 മ ബന്ധുവാകമവനാശുവരേണം മക്ടാധിപ
 നെയിങ്ങുവരുത്താൻ ദുഷ്ടംതവഹലിക്കയുമില്ല
 മല്ലൊടാക്ഷമവനാഗ്രഹമുണ്ടതുനീക്കമില്ലവരുമിങ്ങ
 നിനച്ചാൽ പണ്ടുരാമനുടെ ചാരുകടാക്ഷംകൊ
 ണ്ടു മൽപ്രിയനതാം ഹന്ത്രമാനെ കണ്ടുകൊൾവ
 തിന കൌതുകമിപ്പോളുണ്ടുമേ മനസിപക്ഷിക
 ലേന്ദ്ര രണ്ടുനാലുദിവസത്തിനകംനീ കൊണ്ടുവ
 ന്നമമകാട്ടുകവേണം രണ്ടുപക്ഷമതിനിലു ഭവാ
 നെ കണ്ടുവെങ്കിലവനിങ്ങിഹപോരും.

അരുളപ്പാടതുകേട്ടു ഗരുഡൻമുകന്ദൻതൻറ
 തൃപ്പാദദവീണ്ടുകൂപ്പി സ്മൃതിച്ചുസന്തോഷത്തോടെ
 ചിറകുപരത്തിക്കൊണ്ടുങ്ങുയന്നുമാരുതവേഗ മി
 യന്നുവടക്കനോക്കി പറന്നുനാടകൾകാട്ടും കടന്നു
 ഗന്ധമാദനമണഞ്ഞുകീഴ്ചോട്ടുനോക്കി യറിഞ്ഞു
 മാരുതിവീര നിരിക്കുംകദളികൊണ്ടു ല്ലസിക്കുംപ്ര
 ദേശത്തുചെന്നിറങ്ങിയരികേയങ്ങു നിറഞ്ഞവാഴ

ശ്രുട്ടത്തിൽ നിറംചേരുംമണ്ഡപത്തി ലിരിക്കും
ശ്രീഹന്തമാനെ സ്തുരിക്കുംമാനഷ്കളി ലിരിക്കും
പാപങ്ങളെല്ലാം തെരികെന്നനഷ്ടമാക്കും ഹരി
കലതന്നെന്തനം.

ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരുശ്രീഹന്തമാനെ തിങ്ങിന
മോദാൽകണ്ടൊരുനേരം പതംഗപുംഗവനാകി
യഗരഡൻകപികലപുംഗവനോടരുൾചെയ്തു ജന
കസുതാപതിദൂതസഖേ!മണി കനകസുകണ്ഡലമ
ണ്ഡിതഗണ്ഡ അനഘമതേശ്രണമാമകവചനം
വിനതാസുതനഘമണ്ഡജവീരൻ അരുണസഹോ
ദരനധികവിനീതൻ കരുണാകരനുടവാഹനഭൂ
തൻ അരുണാംബുജളലോചനനാകിയ ഹരിയ്യ
ടെദൂതൻഞാനിഹവന്നു അരുളിച്ചെയ്തീയോഗി
ച്ചിതുമാം കരളിൽകനിവാടുകാർമുകിൽവണ്ണൻ
സുരപുരിസമമാംഭാരകരുണിൽ സുരചിരദാസ
ഞ്ചെയ്തുള്ളന യദുകലനാഥൻ കൃഷ്ണൻതിരുവടി
സദവാംശ്രീമുദുചരണസരോജൻ അഞ്ജനതന്ന
ടെമകനാകുന്ന നിരഞ്ജനഹൃദയനതായഭവാനെ
അഞ്ജനവണ്ണനു കാഞ്ചാനാഗ്രഹ മധികമിളണ്ടെ
ന്നാരികയിദാനീം തൻതിരുവടിതാനെന്നെയയ
ച്ചു ചിന്തിതമെന്നെനാക്കുറിയാവു പംക്തിമുഖാ
ലയദാഹകനെദൂത മന്ദികസീമനികൃട്ടിക്കൊണ്ടി
ഹ വരികെന്നെന്നനിയോഗിച്ചിതുമരി പെരി
കൈകേരുകമോടികാലം വിരവാടുപോന്നീടു
കനീകപിവര ഹരിവരമരുളംഹന്തനിനകാ.

അരുണനുടൈസഹജനുടൈ വചനമതുടേട്ടുടൻ
അഞ്ജനേയൻകപിശ്രേഷ്ഠൻപറഞ്ഞിതു പശുപ
കലമതിൽമരുവുമശുഭമണിയാമവൻ പാതംന

തേർതെളിപ്പാനിരിക്കുന്നവൻ തെളിവുമൊരു
 വെളിവുമവനകമലരിലില്ലെടൊ വെണ്ണയുപാ
 ലംകവന്നുളളിപ്പവൻ അവനടയവേനമതിവ
 റികവിതമല്ലെടൊ അഞ്ജനാപത്രനാമിക്കപി
 ശ്രേയുന വൃഷലികടെവികൃതിബതശിവശിവന
 മൂക്കുമോ വിഷ്ണുണൊണ്ണാൻമനസ്സിലുതെല്ലമേ
 ചടുചമിഴിപടലികടെ റിട്ടുപണികൾപെയ്യുമ ചു
 ണ്ണാതിയെച്ചെന്നുകാണാൻ ചിതംനമി രഘു
 പതികലതിലകനലഘുളളവികൃമൻ രാമദ്രേസപ
 മിദേവൻസദൈവതം അവനടയവരണമലർക
 മലയുഗമാശ്രയം അന്യനേസേവിക്കയില്ലതാന
 ണ്ഡജ.

മക്കടവരനടയാക്കുകൾകേട്ടുട നരകടരോ
 ഷമിയനാഥഗരുഡൻ നോക്കെടുത്തകരങ്ങച്ചാ
 റെ ധിക്കാരംമമേകൾക്കരുതിപ്പോൾ ശക്രാദിക
 ളുംവന്നുവണങ്ങും ചക്രായുധനെക്കെണ്ടുദൃഷി
 ക്കും വക്രാത്മാവെ നിന്നൊടകിഞ്ചന വക്കാ
 ണിച്ഛേമതിയാവില്ലോൾ അർക്കനതുല്യമശേഷ
 ജഗത്തിലിതൊക്കെപ്പാലെവരുത്തിയിരിക്കുംവി
 കൃമജലനിധി റിശ്വജനേശ്വര നക്കടൻറണ്ണൻ
 കണ്ണാരി സമീമൽകലദൈവതയദ്രേഹത്തെ നി
 നക്ക ഭുഷിപ്പാൻ യോഗ്യതയുണ്ടോ മക്കടകീ
 ടാനില്ലെടൊ നിന്നുമെസ്സുകമിന്നതകത്തെ പോ
 രു ഉള്ളമരങ്ങളടൈകായംകനിയും പതാളളയിലിട്ടു
 കടിച്ഛുളളിച്ചമ പള്ളനിറച്ചുമരത്തേലേറി പല്ല
 മിളിച്ചുപുളച്ചുനടക്കുംകള്ളക്കൂട്ടംകറിയപലനാ
 ൾ മുളുപറഞ്ഞാലതുപൊഴുതുടനടി കൊള്ളമെ
 ലാമതി കലഹംനിൻറ തള്ളലുമടനെ തീരുമ

ശേഷം കൊള്ളിവലിച്ചു തലക്കിട്ടുടനടി കൊ
 ള്ളിക്കുംബാൻവാലുപിടിച്ചിഹ തുള്ളിക്കുന്നുണ്ടത്ര
 യുമല്ലിനി വള്ളികൾകൊണ്ടു ഹർത്തുകിണറി
 ൽ തള്ളിമറിച്ചൊരു തടികൊണ്ടുടലുകൾ തല്ലി
 ഞ്ഞരിച്ചു തടിച്ചു കരങ്ങിനെ യെള്ളിനു തുല്യം
 പൊടിയൊക്കാരെ നുള്ളിൽകോപമടങ്ങുകയില്ലാ
 തന്നെ താനറിയാതെദൃഷ്ടിക്കും നിന്നെതാമസി
 യാതെവധിച്ചു പന്നഗരിപുവിനു മതിയാകള്ള
 പന്നഗഭൃഷണപാദത്താണ എന്നതുകേട്ടരുൾവെ
 യ്തഹനുമാനെന്നുടെ നിയനം ചെയ്തതിനിപ്പോൾ
 മന്നിലൊരുത്തരുമില്ലിഹപിന്നൊ പന്നഗലോകം
 തന്നിലു മില്ലാവിണ്ണിലുമില്ലെന്നറിയാതെന്നുടെ ഉ
 ണ്ണികയക്കുന്നെന്തിനു പഴുതെകണ്ണനു വേണ്ടിക്ക
 ലമിച്ചാൽ നിൻറണ്ണനു തുല്യമതാകം നീയും
 ഞ്ഞുജമുധാ നിന്നുടെ ജ്യേഷ്ഠനൊ രണ്ണജന
 ല്ലെ സൃഷ്ടനു സാരഥിപെണ്ണിനു തുടയിണയിലക
 ളമുറിച്ചൊരു വണ്ണൻവാഴകണക്കെ രവിയുടെ
 തേരുതെളിച്ചു നടക്കുന്നിപ്പോളാരുമിതറിയാതി
 ല്ലിഹഗരുഡ ഉരയാവിഹീനൻ തന്നുടെ തമ്പിക്കൂരു
 മുറിഞ്ഞു കിടപ്പാരായി മാരുതിയോടു മരുത്തുവരു
 നവരാജം തോറുമടങ്ങാതില്ലാ പോരുന്നിന്ന
 ടെ പെരുരുഷ വാക്കുകൾ ചോരുന്നില്ലിഹ ചെ
 ററമിദാനിംപോരുതുടൻ ജയിപ്പാൻമാത്രംപോ
 രുംബൊന്നൊഗ്രഹ മെങ്കിൽ ഞ്ഞരംഭിക്കാമാം
 വമെന്നൊടു സാരംവെച്ചുപറഞ്ഞതു മതിമതി
 കൊക്കും മുഖവുനഖവു ചിറകുമിനിക്കുണ്ടായ
 മമർചെയ് വതിനെ നൂൾക്കമലത്തിൽ നിന്ന
 കൊരുഹുംകൃതിനിലും രണ്ടടികൊള്ളുന്നരം മു

ഷകുന്തിയുടെ നീയൽകണക്കെ പറക്കും നീപട
 യെറൊന്നാകിൽ ദിക്കജയിച്ചൊരുരാവണവീരനി
 റിക്കംലങ്കാനഗരംവട്ടു കരിച്ചൊരുകരുമന കേട്ടു
 വരാതും ഇക്കപിവിരനൊടൊക്കെയുമില്ലാ കൈ
 യറിഞ്ഞൊരു പക്ഷിക്കൊന്നെ യമക്കാമെന്നു മു
 തിർന്നതുകൊള്ളാം നിന്നെക്കൊല്ലുകയില്ലെന്ത
 മാൻപിന്നെ ദോഷംവരുമതുമൂലം കിന്നരചാര
 ണ സന്നതനീശപരനെന്നുടെ നാഥൻശ്രീനാരായ
 ണദേവൻ തന്നുടെവാ മനമാകിയ തപദ്രേഹത്തെ
 നശിപ്പിച്ചെന്നാലദ്രോഷം മമതീരുകയില്ലെന്നു
 ദ്രേശിച്ചു പറഞ്ഞിതുഞാനും സർപ്പാശനനായു
 ള്ളൊരുനിന്നുടെ ദർപ്പമടക്കി യയപ്പാനല്ലംസം
 ഗരമിവിടെ ചെയ്യാംപുനരങ്ങേ പുറമതു ഭാവവു
 മില്ലാ ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരു പവനാത്മജനുടെഭം
 ഗികലണൊരു ഐശികേട്ടിട്ടും സംഗരമെളുതല്ലെ
 ന്നതുഹന്ത വിഹംഗമരാജനു തോന്നിലേതും കരു
 തിക്കൊള്ളടകപികല കീടാപൊരുതികൊള്ളട
 പൊണ്ണത്തടിയായരു മുഗമാകിയ നിന്നുടെ ത
 ടിയൊരു പെരുമലപോലെ തടിച്ചുതുടിച്ചു കടി
 ചുമുലച്ചു മിഴിച്ചുമെത്രത്തു വരുന്നസമർത്ഥൻ
 ഗരുഡൻധൂർത്തു പെരുത്തകരങ്ങളുവരെ കൂർത്തുവ
 ള്ളഞ്ഞൊരു കൊക്കിൻമുകളിൽ കോർത്തുംകൊണ്ടു
 പറന്നതിരിച്ചു ക്ഷാത്ത്യായിനിയുടെ സോദരനാ
 കിയ കീർത്യാവിലസിന സുലളിതകോമള മു
 ത്ത്യാനന്ദജനാത്ത്യാദിഹരൻമുരരിപഭവവാൻ വാ
 ണരുളുന്ന പുരത്തിൽ കൊണ്ടെതോഴ്വരാതിഹ ത
 ന് തിരുമുവിൽ കാഴ്ചയതായ്ച്ചുന്തരമെന്നേതൊ
 ഴുതീട്ടുനേൻ

ഇതഥംപറഞ്ഞുചെന്നു യുദ്ധംതുടങ്ങിപാരം ക്രൂ
 ളൻ ഗരുഡനതി ശൂലൻതാനെന്നെവെണ്ടു ശ
 ക്തന്മാരായുള്ളൊരു നക്തഞ്ചരേന്ദ്രന്മാരെ കത്തി
 ക്കലചെയ്തൊരു ശക്തിയിൽ പാതിവേണ്ടോ മരു
 ത്തിന്റെ പുത്രനാകും കരുത്തൻ ഹനുമാനെ
 ന്നപരമാത്മമറിയാതെ ഗരുഡൻ പടതുടങ്ങി
 ചൊടിച്ചും ഛിറകകൾകൊണ്ടടിച്ചും കൊക്കുക
 ളകൊണ്ടു കടിച്ചുംവട്ടത്തിൽ പാഞ്ഞുങ്ങണഞ്ഞും
 വല്ലാത്തവാക്കുപറഞ്ഞും തങ്ങളിൽകെട്ടിപിണ
 ന്തുംഘൃഷണംചൊല്ലി പഴിച്ചുംഘോഷിച്ചു ശ
 ണുകഴിച്ചും പോരാടുന്നേരം കലുങ്ങിഗന്ധമാദ
 നം കലങ്ങിവാരിധിനാലും മുടങ്ങി മൃഗസഞ്ചാരം
 അടങ്ങിഭൂചക്രവാളം മടങ്ങിടാതെതങ്ങളിൽ തു
 ടങ്ങിമുഷ്ടിയുദ്ധങ്ങൾ

അടികളുമിടികളുമുടന്നുനൈകടിപിടികലരലു
 മിഹഘടനെ വടിതടിക്കൈയുമടവുകളും ചൊ
 ട്ചൊടൈരടിതവം വിരുതുകളും കദനവിധങ്ങ
 ളൊന്നു പകന്നീടുന്നു കദളിവിപിനമൊക്കെ തക
 ന്നീടുന്നു മലകടെ ഗുഹകളുംമുഴങ്ങീടുന്നു കലവു
 ലികളുമെററം കഴങ്ങീടുന്നു കലഹരസികൻമുനി
 രസിച്ഛീടുന്നു കലിതകതകമിഹ വസിച്ഛീടുന്നു ഭ
 യമുടയവരൊക്കെ തിരിച്ഛീടുന്നു ഭയമില്ലാത്തവ
 റ്കണ്ടു രസിച്ഛീടുന്നു വരഗിരി സമമൊന്നു വള
 ന്നീടുന്നു പരിചൊടുകയും കാലം തളന്നീടുന്നു
 ഗരുഡൻമദമൊന്നു കുറഞ്ഞീടുന്നു ഗഹനളവിയി
 ൽനിന്നുപറന്നീടുന്നു.

തെല്ലുകയർത്തൊരു മാരുതസുതനുടെതല്ലുകൾ
 കൊണ്ടുതളന്നുശരീരം അല്ലൽ മുഴുത്തുടനരുണസ

ഹോദരനാശു പറന്നതിരിച്ചുതുടങ്ങിന്നെവിളിച്ചു
 യുദ്ധം ചെയ്താൽ നമ്മുടെ ഗൗരവം വേദിക്കേ
 ണ്ടോ ഏന്നെപൊരുതുള്ളിപ്പാനിപ്പോൾ മനിലൊ
 രത്തര മതിയാകില്ലാ എന്നതുകാരണ മെന്നൊടു
 തോററതി നെന്നുടെ ഗൗരവം നൊരവമതി വേണ്ട
 അങ്ങു പരാക്രമ മില്ലാഞ്ഞല്ലീമ ഭംഗം വന്നു ഭവി
 ച്ചുസഖൈതവതുംഗപരാക്രമനാകിയ മനുക്ലപം
 ഗവരാമസ്വാമി കടാക്ഷം കൊണ്ടു നമുക്കു വിശേഷ
 ഷതയുണ്ടതു കൊണ്ടുഭവാനു മറിഞ്ഞീടേണം രണ്ടു
 വിധം വാക്കില്ലനമുക്കു പണ്ടുമിദാനീമില്ലൊരുഭേ
 ഭം ഗുരുവാമെന്നുടെ രഘുകലനാഥൻ ഒരുവാക്കി
 ല്ലോൾപൊല്ലിയച്ചാൽ വരാനൻ സംഗതമി
 ല്ലിങ്ങായതുമാരുവാക്കുണ്ടു ധരിപ്പിക്കേണം സജ്ജ
 നസഭയിലിരുന്നരുളു കിലും ഞ്ജനസഭയിലിരുന്ന
 രുളു കിലും അജ്ജനകസുതാപതിയരൾ ചെയ്യാ
 ലവിടെനമുക്കുവരാൻ കറവിലൊ ഇത്തരമെച്ചൊരു
 മാരുതിവചനം പിത്തരസംനൊടു കേട്ടുഗൗരവ
 ന് സതപരമങ്ങളുപറന്നതിരിച്ചുണ്ടു തരമുരീയാടാ
 തെഗമിച്ചു കാരണപുരുഷൻ വാണരുളീടിനദാ
 രാവതിപുരിപുക്കുമാ ഗൗരവൻ വന്നു ഐഹ്നീ
 നൊരുസമയെ നദകുമാരൻ ചോട്ടും ചെയ്തു എ
 ന്നുടെ ഗൗരവൻ വന്നൊബതപന രെങ്ങുമാന്തമാ
 ന് പിറകെവരുന്നൊ നിന്നൊടു കൂടി വരാതെയി
 രിപ്പാൻ സംഗതിയില്ലവന്നെന്തിനവൈകി മക്ക
 ടവരനീമ ഗോപുരസീമ്നി പാർക്കുന്നത്തിന്ന
 പഴുതിലിദാനീം വെക്കും വരുവാൻ ചൊല്ലീടവനെ
 അക്കു ചിവരനെ വസരമറിയേണ്ടു അജ്ജനസഖി
 യുടെ വചനം കേട്ടീമ ലജ്ജിതനാകിയ വിന

താതനയൻ അഞ്ചലി കൂപ്പിയുണർത്തിച്ചാനുട ന
 ജനതന്നുടെ മകനുടെ വചനം ഉല്ലലലോചന
 നിന്തിരുവടിയുടെ കല്പനത്താൻ ചെന്നവനൊടു
 ചൊന്നാൻ അല്പംബഹുമാനിച്ചിലെന്ന ല്ലലിയ
 വചനമുരച്ചു ഹന്തമാൻ നിന്തിരുവടിയെ കൊണ്ടു
 ഭുഷിച്ചതു ചിന്തിച്ചാലതികറീനം കറീനം ഹന്ത
 നമുക്കതുണർത്തിപ്പാനെളു തല്ലമുകനമുകന നമ
 സ്സേ ഇടയില്ലാത്ത ഭടന്മാരാകുമൊ രടിയന്മാരുടെ
 നടുവിൽവന്നിടും മുടിയൻചൊല്ലി യരച്ചിഹവ
 നൊരു തടിയൻനീയെന്തറിയും മുദുമടവാൻ
 ചൊല്ലിയവിടുപണിയെല്ലാംമടികൂടാതെയെടുത്തു
 ചൊറുക്കുംപിടിയാത്തവരുടെ പരിയപ്പെട്ടൊടി
 യാനല്ലിക്കപികലവീരൻകടിയൊപ്പട്ടി കരക്കുവോ
 ളൊരു വടിയാൽനിൽക്കുമതല്ലാതെന്തിഹ വടുവാ
 മനനെ പേടിയുമില്ലി പടുവാം പവനതന്ത്ര
 ജനമിപ്പോൾ ശബ്ദിക്കും കുറുനരിയെ കടുവാ
 യുണ്ടോ പേടിക്കുന്നു ചൊല്ലേറും രഘുനായകനി
 ല്ലാ തില്ലൊരുദൈവമിനിക്കിഹഭവനെ കല്യാ
 ണാകൃതി സീതാരമണൻ ചൊല്ലിയയച്ചെന്നാല
 വിടത്തിൽചെല്ലവതിനൊരു സംശയവുംപനരി
 ല്ലനമുക്കതു ബോധിച്ചാലും വല്ലതുമെങ്കിലുമസ്തുന
 മുക്കൊരു വല്ലവശിശുവെശങ്കയുമില്ലപല്ലം നിന്ന
 ടെ സ്വാമിയുമൊക്കും ചൊല്ലുകനീ ചെന്നവനൊ
 ടിതെല്ലാം വെണ്ണകവൻഭുജിച്ചു നടക്കുംകണ്ണൻ
 ചൊല്ലിയയച്ചുവിശേഷം കണ്ണംകൊണ്ടു ശ്രവിക്ക
 യുമില്ലീയണ്ണവതരണംചെയ്യാരുഹനമാൻ അ
 ക്കപിയിക്കനെ നിന്തിരുവടിയെ ധിക്കാരണപ
 റഞ്ഞയാരുവാക്കു സമിക്കാഞ്ഞടിയൻ തടിയൻ

കപിയൊടു വക്കാണത്തിനുവട്ടം കൂട്ടിക്കൊക്കും മി
 റകമുയർത്തി ചെന്നാഥ കൊത്തുതള്ളലുമടികളു
 മിടികളു മിത്തരമഖിലവിധങ്ങളിലവനൊടു യു
 ലംചെയ്തുകുറഞ്ഞതാനേരം ഉദ്ധതനാകിയമാരു
 തസുതന്തടെ കുത്തുതള്ളലുമടിയുംകടിയും തൊ
 ശിയുംപൊഴിയും കൊണ്ടുടനടിയൻ മണ്ടിപ്പോ
 ന്നിഹഭവനംപുക്കേൻ പണ്ടൊരുനാളു മിവണ്ണ
 മൊരവമതി യുണ്ടായിട്ടറിവില്ലടിയെന്ന് പണ്ടോ
 മാമുതൽതിന്നുമുടിക്കും പണ്ടങ്ങൾക്കിതുകേട്ടാൽ
 പരിഭവമുണ്ടെന്നാകിൽ തഴയ്കയ്യിൽ കൊണ്ടു
 പുറപ്പെട്ടീടുകവേണം യജമാനന്മാരെക്കുറിക്കട്ടെ
 യജമാനതപമിതെന്തിനുകൊള്ളാം തങ്ങളുടെപാ
 മിയെയിന്നൊരുമുത്ത കരങ്ങച്ചാർഭുഷിവാക്കുപറ
 ഞ്ഞാൽ എങ്ങനെകേട്ടുപൊറുത്തിടുന്നു ചങ്ങാതി
 കൂതു ചിതമായ്തുരുമൊ ലന്തക്കഴലും വില്ലും കണ
 യും കന്തവുമേന്തിനടക്കും നീങ്ങളുടെ ചന്തംകൊണ്ടു
 നല്ലജമാനൻ ചോരംതന്നുപൊറുപ്പിക്കുന്നു എ
 ന്നൊംകിലുമൊരുപടയിൽ ചെന്നുടനന്തം വരികി
 ലതല്ലൊനല്ല അന്തരമില്ലജനിച്ചപ്പോഴോ അന്ത
 വുമുണ്ടു ധരിച്ചീടണം കർക്കടശ്ശുലമുസൃണിക
 ഒളന്നിവയൊക്കെയെടുത്തു പടക്കുപുറപ്പെട്ടുൾ
 കടരോഷംമലമുകളേറി ദിക്കുകളൊക്കെ മുഴക്കി
 ചെന്നാൽ അക്കപിയെങ്ങനെനിന്നുപൊറുപ്പു
 റുംനിന്നുശരങ്ങളയക്കാം എററുംപിടിയും കല
 ശലുകൂട്ടാം കൊട്ടുകൊടുക്കാംകൊററുമുട്ടക്കാം മു
 ററമവന്റെ പരാക്രമമപ്പോൾ തെററുംനിശ്ചയ
 മതിനിന്നിപ്പോൾ കുററംകൂടാതവനെച്ചെന്നിഹ
 കത്തിക്കൊന്നനമുക്കിഹപോരാം.

ഗരുഡനടഭോഷിതംകേട്ടുമന്ദസ്തിതം ഇതിവദന
 പങ്കജജാതമായിമുദാമുരമനനന്താവിവാനെനെ
 ടാനിന്നടെ കരളിലൊരുസാഹസമിങ്ങനെതോ
 ന്നവാൻഅസുരസുരസംഘവുംമന്ത്ര്യാസംഘങ്ങളും
 അഖിലമൊരുമിച്ചു ചെന്നാഹവാം ചെയ്തിലുംഅ
 ഖിലബലവീര്യനാമഞ്ജനാപുത്രന്റെ വധമിതെ
 ഉതല്ലെടൊവൈനതേയാസഖൈമതിമതി മനോ
 ഹരമെൻമൊഴികേൾക്കനീമതിവിഭവശാലിയാം
 മാരുതിവാനരൻ രജനിചരഭഞ്ജനൻ രാമചന്ദ്ര
 പ്രിയൻ സഖിലനിധിലംഘനൻ സാരതേജോമ
 യൻ സുമഗതിവിഭീഷണൻ സുകതിസംഭാഷണ
 ന്ൻ അവനൊടുമുറ്റത്തുനീയാഹവാചെയ്തതും അ
 ധികമവിവേകമെന്നോത്തുകൊൾക സഖെ ഇ
 നിയ്യമൊരെടുപ്പുനീ ചെന്നുപോന്നീടണം വിരവി
 നൊടുവീരനെക്കണ്ടുചെല്ലീടണം രജനിചരവൈ
 രിയാം രാമചന്ദ്രൻമുദാ രജിതസുഖ മെന്നൊടു
 ചൊല്ലിവിട്ടുധിതം ജനഹൃദയരഞ്ജനൻ ജാനകീ
 വല്ലഭൻ മനസിജമനോഹരൻ മാനഗാംഭീര്യവാ
 ന്ൻ ദശവദനഖണ്ഡനൻ പ്രാരകാമന്ദിരെ വിശദ
 മെഴുനെള്ളിമെ വന്നുമെ മാരുത ഇതികിമപി
 ചൊല്ലിയാലിന്നതന്നെവരും മതിഗുണമനോഹ
 രൻ മാരുതന്റെമകൻ.

ഏവംകനിഞ്ഞു വാസുദേവനരുളിച്ചെയ്തു ഭോ
 വംതെളിഞ്ഞു വൈനതേയൻവണങ്ങിമെല്ലെ പ
 ക്ഷിപറന്നു പലവൃക്ഷത്തിനീതേകൂടി വിക്ഷേപ
 വേഗമോടെ വീരൻഗമനംചെയ്തു മാരുതിവസി
 ക്കുന്ന ചാരുകളിക്കാട്ടിൽ പാരാതിറങ്ങിച്ചെന്നു
 പാരംകനിവിനോടെ ശ്രീരാമഭക്തൻതന്റെശ്രീ

പാദസന്നിധിയിലാരോമൽഭക്തിയോടെനിന്നുപ
റഞ്ഞീവണ്ണം വീരവിജയഗുണധീരപവനസുത
ശ്രീരാമദേവനുടെ പ്രാരാവതിപുരിയിൽ വീരവ
സിച്ഛിടുന്നു പാരായെഴുന്നള്ളേണം

എന്നതുകേട്ടരുൾ ചെയ്തു ഹനുമാനെന്നുടെ നാ
ഥൻ രഘുകുലവരനെ നിന്നുകേൾക്കുകൊണ്ടീക്ഷി
തനായൊ മൂന്നുമയോല്പയിൽ വാണൊരുനാഥൻ
പിന്നെയു മിഷ്ഠവരീണ്ണനതായൊ ലക്ഷ്മണനു
ണ്ടോ ഭരതനുമുണ്ടോ ലക്ഷണനാം ശത്രുഘ്നനുമു
ണ്ടോ ലക്ഷ്മീഭഗവതിയാകിയസീതയു മക്ഷിതിപ
ന്റെ സമീപത്തുണ്ടോ പക്ഷികലോത്തമനിദമ
രുൾ ചെയ്തു ലക്ഷ്മണനിലും ഭരതനുമിലും ലക്ഷണ
നാം ശത്രുഘ്നനുമിലും ലക്ഷ്മീഭഗവതിയാകിയസീ
തയു മക്ഷിതിപന്റെ സമീപത്തില്ലാജാനകിയില്ല
സമീപത്തെങ്കിൽ ഞാനങ്ങോട്ടു വരത്തില്ലീപ്പോ
ൾ നീയങ്ങോട്ടു നടന്നാലും ഹനുമാനങ്ങോട്ടു വര
ത്തില്ലണ്ണീ ഹനുമാനിങ്ങനെയുരചെയ്തെന്നതു മ
നുക്ലവരനോടറിയിച്ചാലും എന്നതുകേട്ടഥഗരു
ഡൻതാനും പോന്നുപറഞ്ഞിരിച്ചുവിടുന്നു കാര
ണപുരുഷൻ വാണരുളീടുന്ന പ്രാരാവതിപുരിപ
ക്ഷമമല്ലെ വന്ദനചെയ്തീഹ നിന്നൊരുസമയെ
നന്ദകുമാരൻചോദ്യം ചെയ്തു ഹനുമാനങ്ങുവിഹം
ഗമവീര ഹനുമാനങ്ങുമഹാഗിരിമുകളിൽ ഇ
ങ്ങോട്ടെത്തുവരാത്തു ഹനുമാൻ ഇങ്ങോട്ടുവരത്തി
ല്ല ഹനുമാൻ എന്തൊരുസംഗതിയിങ്ങിനെപറ
വാൻ എന്തെന്നടിയനറിഞ്ഞതു മില്ല
പരമാത്മം നീയറിയിച്ചില്ല പര
മാത്മം ഞാനറിയിച്ചത്രെ രഘുപതിയെ ബ

്മാനമതില്ലെ രൂപത്തിയെ ബഹുമാനമതുണ്ട്
 കല്പിച്ചാലതു കേൾക്കരുതായൊ കല്പിച്ചാലതുകേ
 റുക്കുംതാനും അതിനെത്തൊരു വൈഷമ്യ മിദാ
 നീംഅതിനൊരുവൈഷമ്യം കരയുണ്ട് ആയതു
 മെന്നോടറിയിച്ചാലും ആയതുമടിയനണത്തിച്ചി
 ടാം ആയതമിഴിയാളാകിയജാനകി ലക്ഷ്മീഭഗവ
 തിയാകിയസീതാ രക്ഷകലാന്തകനാകിയ ഗൃപന്ത
 രട അന്തികഭാഗത്തില്ലെന്നാകിൽ നിന്തിരുവടി
 യെ കാണുകയില്ലെന്നന്തരഹീനമുരച്ചു ഹന്തമാൻ
 എന്നതുകേട്ടു മുക്കുന്താനും നന്നിതുകൊള്ളാമ
 വന്തടെഭാവം എന്നാലിനിയുമൊരിക്കൽകൂടെ
 മചന്തവരേണം ഭാനുകലേന്ദ്രാ ചാരതയാംജന
 കാത്മജയോടും പാരകതനിൽ വസിച്ച്ചിട്ടന്ന ശ്രീ
 രൂപനായകനെനന്നതുമുട്ടെ മാരുതിയോടു പറ
 ണ്തീടുകപോയ് കല്പന കേൾപ്പാൻ മടിയില്ല
 ടിയന്ത ചിൽപുരുഷോത്തമ കൃഷ്ണമുരാറെ തപല്പ
 ദപങ്കജമല്ലാത്തൊരുഗതി യില്ലരിഷക്കില്ലവിലജ
 നേശ എന്നുപറഞ്ഞുപറന്നതിരിച്ചു പന്നഗഭൃഷ
 ണ പക്ഷിശ്രേയുൻ

പങ്കജാക്ഷനതന്നേരംതന്നുടെ മങ്കമാരെവിളി
 ചുരുൾചെയ്തു ലങ്കചുട്ടുപൊടിയാക്കിനിശാചര
 സംഘമൻപൊടുമുടിച്ചൊരുഹന്തമാൻ ശങ്കരപ്രി
 യനശേഷജനങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളൊഴിച്ചുസുഖത്തെ
 സംഘടിപ്പതിന്തല്ലസമത്വൻ ശങ്കവേണ്ടശശി
 നേർമുഖിമാരെ കല്പനാമവനെതീങ്ങുവരുത്താൻ
 ചൊല്ലിവിട്ടു വിനതാത്മജനെത്താൻ നല്ലവീര്യ
 ബലശാലിഹന്തമാനിലകില്ലിഹ വരും വിരവോ
 ടെ രാമഭദ്രനുടെ നല്ലൊരുമേഘ ശ്യാമകോമളമു

ഭാരതരീരം ഞാനമൻപൊട്ട ധരിച്ചീടുന്നേൻ ഭോ
ഗ്യമുള്ള പതിനാറുസഹസ്രം ഭായ്യമാരിലൊരുപ
ത്തജഗാത്രി വേഗമിന്ന ജനകാത്തജതന്നുടെ വേ
ഷമൻപൊട്ട ധരിക്കണമിപ്പോൾ

നാരായണനുടെകല്പനകേട്ടഥ നാരികൾപതി
നാറായിരമുള്ളതി ലൊരുനാരികുംജനകാത്തജയ്യ
ടെതിരുമേനിക്കുസമാനശരീരം വിരവൊട്ടുഹന്തധ
രിപ്പാൻകൗശലമൊരുതെല്ലം പുനരുണ്ടായില്ല
പരവശമവരുടെഭാവമതിങ്ങിനെ മുരരിപുഗേവാ
ൻ കണ്ടുചിരിച്ചു എട്ടുനതാംഗികൾപിന്നെവിശേ
ഷി ചൊട്ടുമവക്കൊരുതാഴ്ചയുമില്ല എന്നരിലാ
റുവിലാസിനിമാരൊട്ടു നന്ദകമാരനമരുളിച്ചെയ്യു.

കാളിന്ദീജാംബവതീസത്യേ കേളിയേറിനഭാ
മരുഗിണി മിത്രവിന്ദയെന്നുള്ളൊരുഭായ്യ തത്ര
വന്നുവണങ്ങുവിനേ പരം നേത്രരാഗമിനിക്കിഹ
നിങ്ങളുടെ ഗാത്രരത്നമതുകണ്ടുസുഖിപ്പാൻ ജാനകീ
തന്നുടെവേഷമെടുപ്പാൻ മാനിനിമാക്കിഹകൈഴ
ശലമുണ്ടോ ഞാനതുകാരണമിങ്ങുവിളിച്ചു ആന
നമെന്നെത്യതാഴ്ന്നീടുണ അംഗനമാരവരാലുംചൊ
ന്നാർ ഞങ്ങൾനിനച്ചാലിന്നിത്രമാത്രം സാധിപ്പാ
നെന്നുള്ളതല്ലമുകന്ദ ബോധിച്ചീടുകതിരുമനതാരിൽ
കന്ദസ്മിതവുംചെയ്തഥഭീഷ്ടക നന്ദിനിയോടരൾ
ചെയ്തുകന്ദൻ രഗിണിബാലൈ ചൈഥിലിതന്ന
ടെ വേഷമതാശ്രയരിക്കണമിപ്പോൾ രഘുനായ
കനുടെവേഷംഞാനും ലഘുതരമങ്ങു ധരിച്ചീട
ന്നേൻ വൈദർഭീശ്രണനീയും വിരവൊട്ടു വൈ
ദേഹീവടിവാശ്രയരിക്കാ ഹനമാനിക്കുവരുന്നതി
നുള്ളിൽ തന്നമാറിസ്ഥിതിചെയ്യണമിപ്പോൾ എ

നാതുകേട്ടുപുരമുറിതനിൽ ചെന്നുകരേറിയിരുന്നു
 പതുക്കെ കരകമടച്ചു കണ്ണമടച്ചു മനമിയന്നു
 നസ്സുമാറ്റിച്ചു ജാനകിതന്നുടെതടമുലതുടയിണ ക
 ടിതട മുദലസ്ഫുടമുടലുടെ ഗുണഗണമുടനോ
 ത്തും പേർത്തശരീരം പാർത്തുകരത്തിൽ പണിപല
 തുംചെയ്യാശുക്രാഗ്രെ മണിപ്പെറ്റുവുമെടുത്തു
 നോക്കി കനിഞ്ഞുനിവൻ പിരിഞ്ഞുവലഞ്ഞും
 ഘൃളതല്ലെന്നമനസ്സിലുറച്ചു കളമൊഴിരുശിനി
 കരകുറന്നു വെളിയിൽപോന്നുകുന്ദസമീപെ
 തെളിവില്ലാതവരമുഖവൃന്താഴ്ന്നി ക്ഷീണമിയന്ന
 വണങ്ങിയെച്ചെന്നാറനാണക്കേടുനമുക്കുവേിച്ചു രാ
 കൻതൻറകളത്രമതാകിയ കാമിനിമണിയുടേ
 വേഷമെടുപ്പാൻ പലപലയത്നംചെയ്തെന്നതി
 നൊരു ഫലമുണ്ടായതുമില്ലമുരാറെ അണമാത്രം
 ഉപയുണ്ടെന്നാകിൽ ഇതുമാത്രംകല്പിച്ചിടരുതെ
 ശശിനിയിങ്ങനെചൊന്നതുകേട്ടൊരു വിശ്വപംഭര
 നാമംബുജനേത്രൻ.

സത്യഭാമയെവിളിച്ചുരുൾചെയ്തു സത്യഭാഷി
 ണി നിനക്കുനിനച്ചാൽ ജാനകിതന്നുടെവേഷമെ
 ടുപ്പാൻ മാനിനിമാക്കിഫകെരശലമുണ്ടൊ ആമി
 തെങ്കിലതിസുന്ദരിതെല്ലം താമസിക്കരുതു കാമി
 നിമെരലെ സത്യഭാമയതുകേട്ടൊരുനേരം സത്യ
 സന്ധനൈവണങ്ങിനടന്നു അങ്ങുചെന്നജനകാത്മ
 ജതന്നുടെ അംഗഭംഗിവഴിവോലെചമഞ്ഞു അ
 ങ്ങുചെന്നുകിൽവണ്ണസമീപെ ഇന്ദുബിംബമു
 ഖിനിന്നവണങ്ങി കാർമുകിൽവണ്ണനമപ്പോൾത
 നെ കാർമുകവന്ദ്രക്കുഴിപ്പെടുത്തു അമ്പുമെടുത്തു
 പിടിച്ചുകരാഗ്രെ വമ്പുചെയ്തദശാനനവിര

നെ അന്തകപുരിയിലയച്ചുപുമാനുടെ ചന്തമിയ
ണാശരീരവുമപ്പോൾ.

പക്ഷിഗ്രന്ഥങ്ങളെ പവനാത്മജനെക്കണ്ടു
പക്ഷിമിളക്കിക്കൊണ്ടുപറഞ്ഞു സന്തോഷത്തോ
ടെ ശ്രീരാമദേവനാണ്ടു സീതാദേവിയുംകൂടി വീര
വസിച്ച്ീടുത്തു ചോരാവതിപുരിയിൽ പാരാതെ
പോകനമുക്കാതോമൽഭക്തിയോടെ.

നാരായണവാഹനനേവംപറഞ്ഞനേരം പാ
രംപ്രസാദിച്ചരുൾ ചെയ്തഹന്തമാനപ്പോൾ പോ
രുന്നതുണ്ടുഞാനുമേതുംസംശയംവേണ്ടു അഗ്രേന
ടന്നാലുംനീ യദുനാപക്ഷികളേഗ്രാ വൃഗ്രേതരം
ഞാനഥ പിറകെവരുന്നുണ്ടല്ലോ ചിറകുള്ള നിന
ക്കുണ്ടു പറന്നുഗമിക്കാമല്ലോ പിറകെപറന്നുപോ
രാൻ ചിറകനമുക്കില്ലല്ലോ കാടുംമലയുംകുന്നും
തോടുംകടന്നുദേഹം വാടിവലഞ്ഞുബഹു നേരം
കൂടിയെപററ മുണന്നീയങ്ങളെ പവന രാമനോടറി
യിക്കാ പിന്നാലെവരുന്നുണ്ടു പിംഗാക്ഷനെനീ
വണ്ണം.

ഹന്തമാൻതന്നുടെവാക്കുകൾകേട്ടു വിഹംഗമ
രാജൻപോന്നൊരുശേഷംശ്രീഹന്തമാനൊരുനൊ
ടിനേരംകൊണ്ടതിവേഗാലപാരകപററി സീതാ
സഹിതനതാകിയരഘുകല നാഥൻതന്നുടെ ചര
ണസരോജെ വീണനമസ്കൃതിചെയ്തു പതുക്കെ
പാണികൾമെഴലിയിൽവെച്ചുപ്രകൃഷ്ടി വാണിക
ൾകൊണ്ടു ബഹുസ്തുതിചെയ്തു നാണമൊഴിച്ചിതി
മാരുതപുത്രൻ രാമഹരജയ രഘുകലനായക രാ
വണനാശനരാഘവജയജയ ജനകതന്ത്രജേ ഭേ
വിനമസ്തേ കനകമനോഹരകോമളകായെ മനു

കലപംഗവ മാനിനിമായെ ഇത്തരമനവധിനതി
 ഗിരമോതി ചിത്രവിചിത്രവിചിത്രനതാകിയ സീ
 താപതിയൊടു യാത്രയുമോതി പ്രീത്യായാതന
 തായ് ഹനമാനം പവനജനങ്ങളുമിച്ഛാരുശേ
 ഷം പതഗകലേദ്രൻവന്നുവണങ്ങി ഹനമാനെ
 ങ്ങുവിഹംഗമവീര ഹനമാനൊണ്ടിഹപിറകെവ
 രുണു അയ്യോഭോഷാ നീയറിയാത അഞ്ജനതന്ന
 ടെ തനയനിദാനീം കണ്ടുപറഞ്ഞു മറഞ്ഞിട്ടി
 പ്പോൾ രണ്ടനംഗികയങ്ങളുകഴിഞ്ഞു മാരുതനെ
 ങ്ങൾവേഗമതുളളൊരു മാരുതസുതനെ ജയിപ്പാ
 നിപ്പോൾ പാരിലൊരുത്തരുമതിയാകില്ലാ പോ
 യംനിന്നുടൈഗർവുകളെല്ലാം എന്നരുൾചെയ്തുക
 ങ്ങൻഭഗവാൻരാഘവരൂപമുപേക്ഷിച്ചുനൈജന
 തമായൊരു മണിഭവനാത്തെ ചെന്നുവസിച്ചിതു
 വാസവസഹജൻ ഗരുഡനമേററംവിസ്തൃയമോ
 ങ്ങെ മാരുതസുതനെബഹുമാനിച്ചു ഹരിഹരമുരഹ
 റ ചരണംകൂപ്പി ത്തിരുവൈകുണ്ഠങ്ങളുമിച്ഛ.

സമാപ്തം.

1956. K 2305 ✓

പരസ്യം

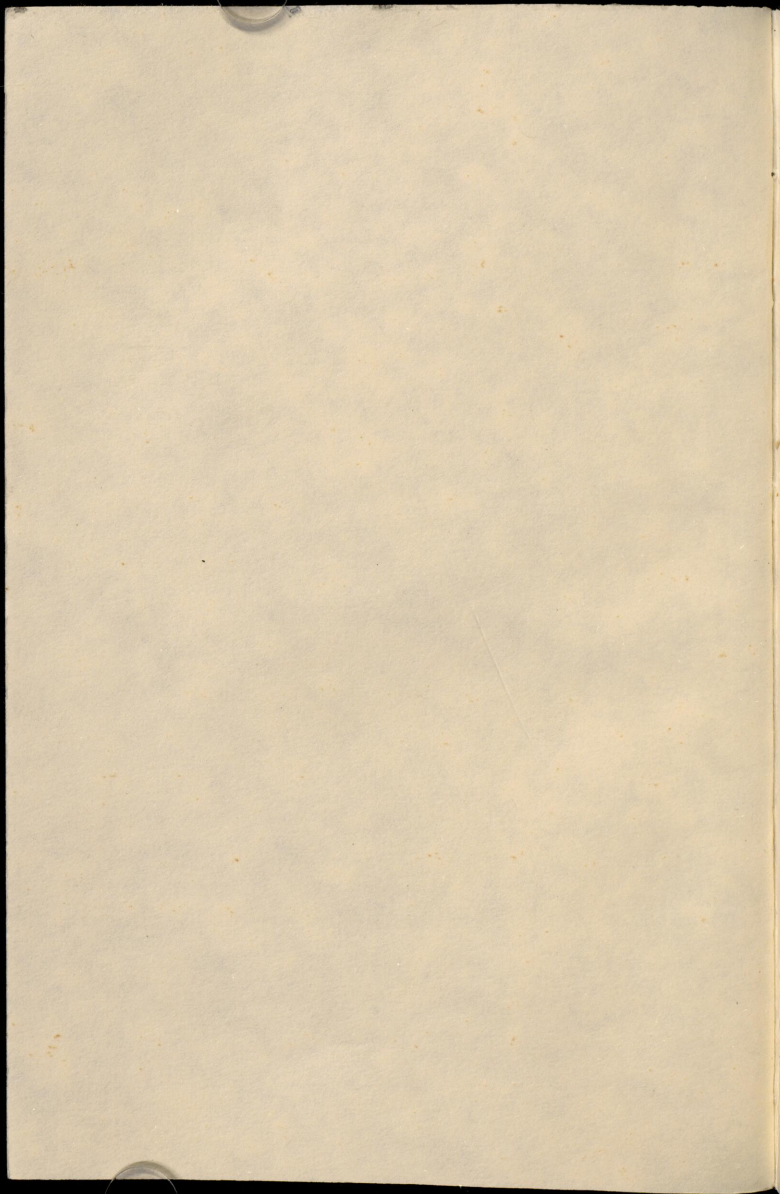
തിനവിള വി. രാമൻവൈദ്യൻ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട കാനോപദേശശ്ലോകപ്പുസ്തകം എ-കു ടി-ഡെ.

കെ. ഗോവിന്ദപ്പള്ളി അവർകളാൽ (ഭാവപ്രകാശം) എസ്. സുബ്ബാനന്ദൻ എഴുതി എഴുതപ്പെട്ട മനസ്സുതി പുസ്തകം എ-കു ടി-ഡെ. താഴെ വിവരിച്ചവരായ മനോജ്ഞാനം വരത്തക്ക അനവധികഥകൾ, നാടകങ്ങൾ, വിനോദകരങ്ങളായ മറ്റും പല പുസ്തകങ്ങൾ ഉള്ളവർക്കും പുറമെ പള്ളിക്കൂടം സംബന്ധമായ പുസ്തകങ്ങളും ഇവിടെ വിൽപന നടന്നുണ്ടു്. എല്ലാവിധ മരം അടങ്ങിയ പട്ടിക, അരയണ സ്തംഭങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയും അവിടെ ഉണ്ടു്.

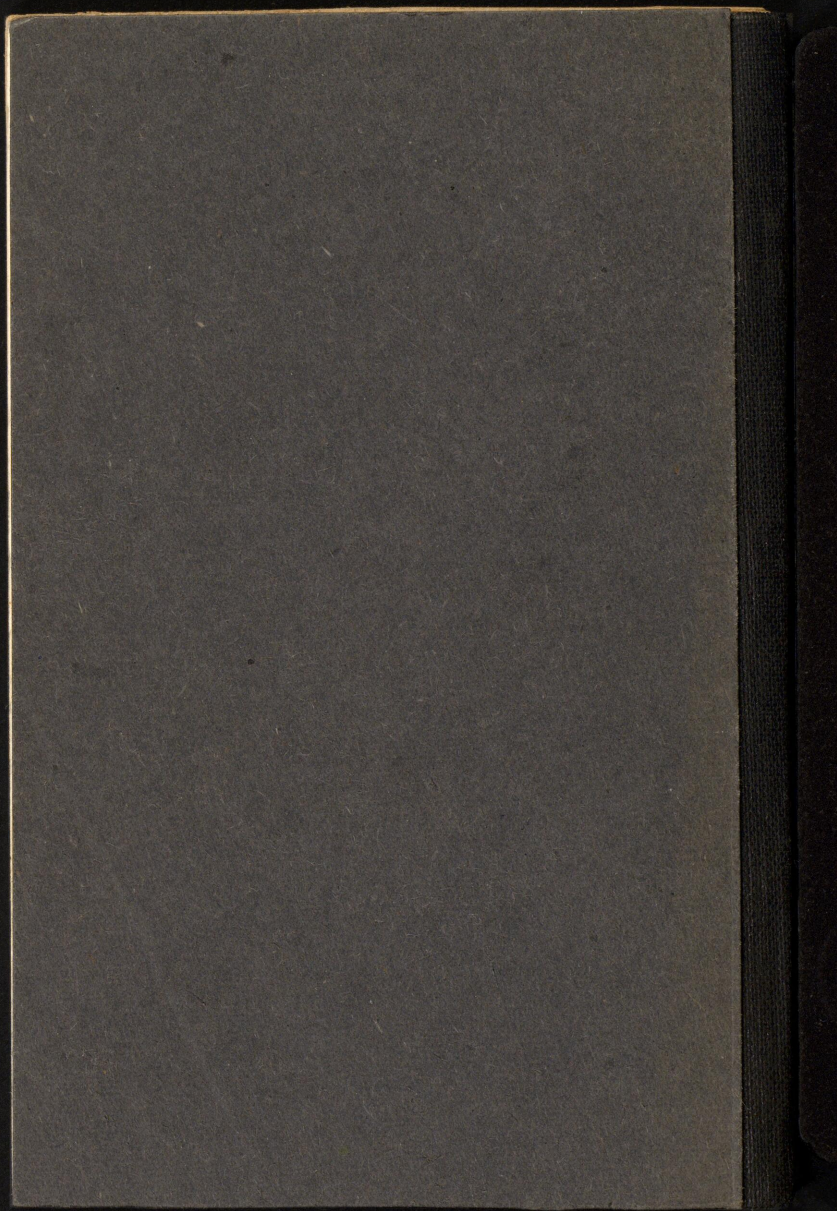
എസ്. റവീ. വെഡ്ഡർ
“വിദ്യാഭിവാഞ്ചിനി” ഉടമസ്ഥൻ.

കൊല്ലം.
തിരുവിതാംകൂർ.

30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

3.65

രാമാനുപരിതം

കൊട്ടംതുളുൽ.

ഫരി: ശ്രീഗണപതയേനമഃ

അവിഷ്ണുമസ്തു.

കാരണപുരുഷനാകിയഭഗവാൻ വാരണവദനൻ
 വാരിജനയനൻ ദ്വാരാവതിപുരിതനില്പദാരം
 ദാരങ്ങളുടെസമൃദ്ധത്തോടും സൈപരംവാനുള്ളീ
 ടിനകാലം നാരദമുനിവരനൊരുഭിനവൊടു നാ
 രായണനെക്കാണമതിനവിടെ പാരാതങ്ങളുനെ
 ജ്ജിനിഗ്രഹം പതിനാറായിരമെട്ടുംസ്രീകടെ പ
 തിയാകുന്നപരമ്പുരുഷൻതാൻ അതിമാനുഷനി
 വനെങ്കിലുമനവധി മതിമുഖിമാരൊടുക്രിരമി
 പ്ലാൻ മതിയാസ്തുരുമോതാനൊരുവൻപുന രതി
 നുടെകേശശലമിങ്ങറിയേണം പ്രതിഭിനമോരോ
 നാരികളോടും രതിസുഖമനുഭവമെന്നുവരുമ്പോ
 ള് ഉഴുവില്ലാതൊരുപല്ലുകിളുത്തൊരു പഴുനില
 മെന്നകണക്കേസ്രീകൾ ക്രൂഴംവരുവാൻവളരെ
 കാലം പാഴിലിരുനോസംഗതികൂട്ട മുപ്പതുമെട്ടു
 ചൊരഞ്ചുവെപ്പും മാസംപത്തുംഭിവാസമൊരട്ടും
 അങ്ങുകഴിഞ്ഞാലൊരുഭിനമവനൊടു സംഗമം
 ഗനമാർദ്ദലഭിക്കും രണ്ടാംകുറിവരുമളവേനാരിക
 ൾ കണ്ടാലാകാതാസ്തുരുമപ്പോൾ തണ്ടാർമാതി

